

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ЛЕСКОВАЦ, СЕПТЕМБАР 1996.
БРОЈ 136

**ВАНРЕДНО
ИЗДАЊЕ**

СЛАВИША МЛАДЕНОВИЋ

**ПРЕДСЕДНИК ОКРУЖНОГ ОДБОРА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ЗА ЈАБЛАНИЧКИ ОКРУГ
ПРВИ НА ЛИСТИ СРПСКИХ РАДИКАЛА ЗА САВЕЗНЕ ИЗБОРЕ
У ЛЕСКОВАЧКОЈ ИЗБОРНОЈ ЈЕДИНИЦИ**

Оснивач и издавач
Др Војислав Шешелъ

Генерални директор
Александар Стефановић

Главни и одговорни уредник
Синиша Аксентијевић

**Помоћник главног
и одговорног уредника**
Огњен Михајловић

Редакција
Рајко Горановић, Момир Марковић
Мирослав Васиљевић,
Наташа Јовановић,
Јадранка Шешелъ, Дејан Анђус,
Александар Вучић, Рајко Ђурђевић,
Коста Димитријевић,
Марина Јочић

Др Војислав Шешелъ

СЛАВИША МЛАДЕНОВИЋ - ПРЕДСЕДНИК ОКРУЖНОГ ОДБОРА РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ЈАБЛАНИЧКОГ ОКРУГА ПРВИ НА ЛИСТИ СРПСКИХ РАДИКАЛА ЗА САВЕЗНЕ ИЗБОРЕ У ЛЕСКОВАЧКОЈ ИЗБОРНОЈ ЈЕДИНИЦИ

Ујркос дуговременој медијској блокади, предизборним заврзламама и приписцима на Српску радикалну странку од стране актуелне власти, СРПСКИ РАДИКАЛИ у Лесковачком крају сиремно дочекују новембарске изборе - јачи и сложнији него икада.

Ко је Славиша Младеновић и ошкуд он у јолишчким водама уз програмска одређења Српске радикалне странке?

Рођен сам 14. децембра 1954. године у прелепом селу Петровцу на обронцима Радан - планине од оца Драгија и мајке Милунке. Основну школу завршио сам у Лецу, средњу у Медвеђи, а вишу у Лесковцу где живим од 1975. године. Да бих појаснио одакле ја у Српској радикалној странци, морају да се осврнем на родослов моје породице.

Моји преци су досељени са Космета 1882. године, после српско-турских ратова (1876. - 1878.) Прадеда ми Младен био је свештеник и како се почесто у историји српског народа догађало, латио се оружја оног тренутка када је то било потребно. Био је добровољац у српско-турским ратовима, рачунајући да ће и његово малено село Бостане, у близини Новог Брда, бити ослобођено. Међутим, то се није догодило. Пошто се вратио у завичај, Турци су за прадедом Младеном подigli хајку. Убивши осам турака и сам је погинуо. Опстанак његове породице на тим просторима није више није био могућ. Најстарија му ћерка Јана Мирковић (у то време смо били Мирковићи), била је удата за човека - хајдука на Радан-планини који је имао везе на тзв. старој граници код Тулара.

Да би Шиптари - тада су они били граничари, пропустили његову ташту са породицом, Јанин муж им је дао неколико килограма злата. Али, Арнаути - како их је звао мој деда, нису се показали као људи који држе реч. Одузели су сво богатство и стоку мојој прабаби, оставивши јој само једну краву, а требало је прехранити тринаесторо деце. Најмање дете имало је годину дана и стално је плакало. Бојећи се хајке, да би спасила породицу, прабаба је

жртвовала најмлађе дете. Доселивши се на просторе јужне Србије, прабаби је нуђено велико имање у селу Бошњацу. Због близине границе она то није смела да прихвати, да је потера неби открила, па је затражила смештај што дубље у планини. Тако се населила на обронке Радана. По прадеди Младену узели смо презиме Младеновић.

Бурна историја моје породице и предака начинила је од мене, како многи кажу, изузетног Србина и патриоту. Мора да поменем учешће деде и његова два брата у балканским и Првом светском рату, а сва тројица су били солунски ратници. Подсећања ради сваки трећи Србин је у тим ратовима дао живот. Њих тројица су имали ратну срећу - нико није био ни рањен. Док је деда Богдан био на Солунском фронту, баба Младена Младеновић је била учесник Топличког устанка. Као један од организатора устанка била је хапшена и 3 месеца је лежала у прокупачком затвору, јер је Прокупље тада било окружни центар. Да би послужило као пример свима који се дрзну да дижу устанке, баба Младена је била везана о дрво у Бучумету и тучена тојагама. У то време јужна Србија је била под окупацијом Бугара. Висећи везана о дрво Младена је добила 75 батина. Преживела је тортуру. Доживела је дубоку старост од 83 године.

Ја сам имао срећу да је деда Богдан Младеновић мени тако сликовито преносио све оно што се са српском војском и српским народом дешавало у време балканских и Првог светског рата, да сам у појединим тренуцима имао утисак да сам све то и сам доживео. Небројено пута причао ми је о биткама на Церу, Колубари и албанској голготи. То је у мене дубоко усадило понос припадања српској нацији, која је увек била на ветрометини (и још увек је), на овој балканској раскрсници.

Када се појавио више-

страначки живот у Србији, ја сам као и око 90% Срба веровао да је Слободан Милошевић човек који има искрене намере да реши вековима нерешено српско национално питање. Међутим, убрзо сам увидео да то није тако, односно да је једина права странка и снага која може да уједини васколико српство и да успостави поредак који одговара менталитету српског народа - Српска радикална странка.

Деведесет друге године постао сам члан Српске радикалне странке, што значи да сам већ 4 године упорни активиста странке и из дана у дан се потврђује да нисам одабрао погрешну страну и странку. Ту сам нашао себе у сваком погледу. Уз то тврдим да је јужна Србија тренутно један од центара патриотизма у оквирима српске нације. Мислим да избори иза нас и онолики проценат гласова који је добила СПС, или боље речено Слободан Милошевић, није резултат неке комунистичке одређености народа овог краја, већ, заправо његовог патриотског нерва. Додуше, властодршци су се добрано потрудили да током последње три године, што је могуће више убију морал и патриотизам код нас Срба - преко средства јавног информисања, али ипак нису успели.

Прва и основна ствар која ме је привукла да postanем члан СРС је њен Програм и начин како то она види да реши српско национално питање. Познато нам је да Срби већ 200 година покушавају да и војничким путем и дипломатијом реше српско национално питање, али да су увек негде застајали, рекло би се - на половини пута. Историјска шанса нам је била пружена завршетком Првог светског рата да заокружимо и дефинитивно решимо српско национално питање. Није искоришћено из једноставног разлога што смо на челу државе имали регента Александра Карађорђевића који је

уништио две империје: Аустро-угарску и Турку империју. И код њега је превагнуо моменат, можда, неке личне славе у односу на интересе српског народа.

У сваком случају, та заједничка држава са Хрватима и Словенцима донела је нама Србима геноцид у Другом светском рату, а богомаи и у великој мери омогићила и довођење комуниста на власт. Вођа комуниста Јосип Броз је по налогу Ватикана дошао у Србију, изазвао грађански рат међу нама Србима и онемогућио намере Србина и патриота Драже Михајловића да формира етничку српску државу. Даљи след догађаја и последице комунистичке власти током 50 година су познате. Сада - шта је - ту је, ми српски радикали више не гајимо илузију да је могућ живот у Босни, где је, можда, било и већих страдања него у време Другог светског рата. О томе очито говори и мржња три вероисповести - једног истог народа.

Уознавши се са Програмом Српске радикалне странке уверио сам се да је то једина странка која има искрене намере и снаге да реши српско национално питање и да се српски народ - једном за сва времена - окрене сам себи, не да би био сам прошив свих, него једноставно да и он буде газда на своме и у својој држави - са једним парламентом, једним председником. Понављам, то је био један од главних момената што сам постао члан Српске радикалне странке.

Уз то, у економском програму који је у то време додуше био мало уопштен и штур, такође сам пронашао сопствено упориште, јер не видим разлога да ми као нација увек нешто експериментиремо. Једноставно, залажемо се за приватну својину, за капиталистички систем који функционише у земљама развијене западне Европе. С друге стране, чињеница је да је наш народ изузетно способан када је у питању приватна иницијатива.

Познато је да је јужна Србија, тачније Лесковац 60-так година касније ослобођен од турског јарма, али баш због способности које поседује овај народ Лесковац је за 20-так година успео да превазиђе развијеност рецимо једног Крагујевца, који је чак био и престоно место српске државе. Зато и не видим нити постоји разлог да се Лесковац и милесковчани и даље идентификује-

мо и везујемо за комунизам. То ће потврдити и новембарски избори, јер лесковчани већ схватају да је, уствари, прави систем онај за који се залаже Српска радикална странка, у коме ће они моћи да нађу себе и да се експонирају и потврде. Јер, у време док је земљом Србијом владала Радикална странка Лесковац је био текстилни центар Балкана, а у време владавине комуниста ми смо доспели до најнеразвијенијег подручја земље Србије.

Рекло би се, господине Младеновићу, да Ви имате висок рејтинг у странци што потврђује и Ваша позиција на листима српских радикала за председничке савезне и локалне изборе. Рецимо нешто о томе.

Знате шта, тај рејтинг који ја објективно имам у Српској радикалној странци није дошао одједном и случајно. Иза тога су четири године изузетно напорног рада. У овој медијској блокади сви активисти СРС су максимално притиснути од актуалног режима а подсећања ради СРС делује у граду који је до скоро важио као центар комунизма, или социјалиста - како год хоћете.

Мислим да резултати које сам постигао са активистима СРС, нису мали. Врхунац је био митинг прошле године (3.6.1995.) на коме је било око 20.000 Лесковчана. Тада сам добио признање чак и од социјалиста лесковачке општине. Признали су да они такав скуп нису успели да организују ни пред изборе 1993. године. Тако је, барем, писало у гласилу Општинског одбора социјалиста лесковачке општине ТРАГ.

Као награду за организацију тог скупа ја сам од актуелне власти добио прекршајну пријаву. Од судије за прекршаје кажњен сам затвором у трајању од 50 дана. После жалбе Окружном суду у Лесковцу, уследило је смањење казне на 30 дана затвора уз образложење да сам до сада био добар дечко и да је 30 дана, највероватније довољно да се уразумим, па да сличне грешке више не чиним. Напомињем: моја породица је бројна и никада нико није био у затвору под осудом да је криминалац, убица или лопов. Само је баба Младена била осуђена од стране окупатора (Бугара) и сада ја, такође од окупаторског антисрпског режима.

Међутим, ја сам зрео, свестан човек, знам да је моја странка по Закону регистрована и да ја делујем онако како стоји у мом Програму и Статуту, односно на начин како ми српски радикали мислимо да можемо да добијемо наклоност бирачког тела у Србији и на подручју ове изборне јединице.

Нисам преко ноћи постао председник Окружног одбора српских радикала. Деведесет треће сам постао председник једног од четири месна одбора странке у Лесковцу због изузетних заслуга и резултата у раду, маја 1993. године. После избора за подпредседника, у јануару 1994. године бивам огромном већином биран за председника Општинског одбора, а 12. децембра 1995. године на предлог председника Српске радикалне странке и Централне отаџбинске управе постављен сам на место председника Окружног одбора српских радикала и на

Са митинга у Лесковцу

овом подручју. Реч је, дакле, о једној постепеној узлазној линији - ништа није прескочено. Уследила су и признања. За мој напоран рад и свих активиста странке на овом подручју, ја сам од стране Централне отаџбинске управе постављен на прво место листе српских радикала за изборе за савезне посланике у новембру ове године. Уједно, уследио је и предлог, уколико СРС освоји већину на локалним изборима, тј. ако нам грађани лесковачке општине пруже прилику да побољшамо очајно стање у свим сферама живота, да ја будем и први човек у Скупштини општине Лесковац. Други на листи српских радикала за савезне изборе је Сибин Ђорџа Пејчић, рођен 6. јуна 1936. године у Кацабаћу - општина Бојник. Као учитељ радио је на Космету, у Војводини, извео је 10 генерација ученика. Има три незапослена сина, а потиче из сељачке породице. Члан је СРС од јула 1991. године. Трећа позиција на листи за савезне посланике припала је Марковић Светислава Борисаву из Ораовице Грделичке. Овај професор историје који живи и ради у Грделици, председник је највећег месног одбора странке у лесковачкој општини. Као изузетан педагог извео је 40 генерација ученика. Рођен је 2. децембра 1935. године у Ораовици Грделичкој.

Уколико српски радикали на локалним изборима освоје већину у општинској Скупштини, која ће Ваша основна одређења и наслојања бити као носиоца функције број један у Скупштини општине Лесковац?

Није нормално да град који је већ почетком овог века био текстилни центар Балкана сада буде на маргинама у оквиру Србије.

Први и превасходни циљ СРС биће да се врати место и позиција Лесковца коју је некада имао: значи - Лесковац текстилни центар Балкана.

Чињеница је да је Лесковац знатно више опљачкан економски него ли други делови Србије. Зато ћемо ми српски радикали, уколико будемо добили поверење грађана Лесковца, односно лесковачке општине, имати грдних потешкоћа да учинимо све оно што намеравамо и што је неопходно. Циљ нам је: Лесковац - текстилни центар Балкана, локална самоуправа у којој ће сваки грађанин имати иста

права и обавезе, а не као до сада - ако си члан СРС-а - можеш да чиниш шта ти је драго.

Примера ради, директори опљачканих предузећа у лесковачкој општини су чланови СРС-а и нико није одлежао ни један једини дан затвора због пљачке. Сви ти људи би по слову закона морали да одговарају и биће сигурно приведени пред лице правде - не зато што ми тако хоћемо и зато што су чланови СРС-а, него због тога што су лопови - па ће судови тако и да раде.

А када је о приватизацији реч, ми српски радикали нећемо да радимо онако како то чине они из СРС-а. Све ће бити изведено по тржишним законитостима, а од новца који се на тај начин добије биће у Лесковцу изграђена и једна фабрика финалних производа у области текстилне индустрије.

Није природно ни нормално да Лесковац као текстилни центар нема фабрику одећа, док се реџимо БЕКО, или јиројски ПРВИ МАЈ развијају и далеко, предалеко су исцред нас.

Изградњом фабрике конфекције добио би се знатно већи број радних места (у Лесковцу сада на посао чека око 20.000 људи, исто толико формално запосљених већ по неколико година не ради). Зато су економске прилике у лесковачкој општини на најнижем степену лествице у Србији.

Ми ћемо у локалној самоуправи да побољшамо функционисање свих њених сегмената: - не сме да се догађа, као до сада, да човек као грађанин због неке баналне потврде реџимо, изгуби и по недељу дана. Једноставно биће омогућено свим грађанима да за било коју врсту услуга органа општинске управе не губе прекопотребно време;

- доласком на власт ми немамо намеру да са посла удаљимо стручњаке. Ићи ће само компромитовани. Зна се ко је, како и на који начин обављао свој посао, па ће то бити једина мера односа према датом појединцу;

- смањићемо број запослених у органима локалне самоуправе на разумну меру и то на само на речима, како то већ годинама чини СРС, или раније комунисти. Смањењем броја извршилаца у општинским службама и ефикасношћу рада, онемогућићемо досадашњи метод рада, а све службе ћемо сконцентрисати у једну зграду;

- Лесковац мора да буде град у

који ће се са задовољством долазити и шетати његовим улицама. Сада важимо за један од прљавијих градова у Србији. То значи да ће службе за одржавање хигијене града бити приватизоване а за свој новац грађани ће добијати далеко боље услуге;

- Има, наравно, много нерешених проблема у лесковачкој општини. Примера ради, велико урбано насеље, или боље речено спаваоница *Дубочица* је подручје које нема зелену пијацу. Оно мора да добије пијачни простор, затим да се улице у Лесковцу уреде и да се више не дозвољава тзв. дивља изградња.

Украјко, господине Младеновићу, како оцењујете досадашње функционисање локалне самоуправе у Лесковцу и шта јој највише замерате?

Тврдим да локална самоуправа у граду Лесковцу и не постоји. Она је једна скућина људи која искључиво гледа своје интересе док им је скоро 98% грађана доведено у позицију беде и глади. Власнодршци су се за једну годину до једне године, од како су на власти вишеструко обогатили.

Изузетно насиље и терор влада над неистомисљеницима, поготово над српским радикалима. Ниједан члан СРС овде нема прилику да има неку повољнију позицију у тзв. друштвеним предузећима а о локалној самоуправи и да не говорим. Ово је општина у којој владају три међусобно супростављена клана, јер су дошли у позицију да немају више могућности за онолику пљачку, како је то било последњих неколико година. Интерес грађана је увек у другом плану, или пак уопште није присутан. Судски органи раде и функционишу само по директиви и налозима моћника, тако да грађани Лесковца нису равноправни пред законом. Спрега локалне самоуправе и директора лесковачких предузећа иде дотле да у нашем граду осим ЗДРАВЉА и не постоји предузеће које ради. Слободно могу да кажем: У ЛЕСКОВАЧКОЈ ПРИВРЕДИ ЈЕДИНА СВЕТЛА ТАЧКА ЈЕ - ЦРНО ТРЖИШТЕ !!!

Знам да ће људи из локалне самоуправе да кажу да су подигли овај или онај објекат. То су објекти који су изграђени зарад њихових личних интереса. Сетимо се само афере око издавања локација и локала на Зеленој пијаци у Нишкој улици. Зна се колико су пара локални власто-

дршци за све то покупили. Све у свему, ојаћеност грађана локалном самоуправом је толика, да мислим да више нема ни теоријске шансе да досадашњи владоци добију још једну прилику од грађана ове општине.

Да ли српски радикали у овом крају и у овом времену имају снаге да се ухватије у кошџац са џешкођама које нас ѓриџиџскају и да их решавају?

Не да имају снаге и могућности, него су одлучни да и успеју у својим намерама, а џо је да на наредним изборима освоје локалну власт и да грађанима џокажу да су једина снага која може да квалиџети живљења у лесковачкој оџшџини радикално ѓромени.

Да ми функционишемо онако како треба поврђује и чињеница да наш народ није заборавио без обзира на медијску блокаду. Морам да истакнем да локална средства информисања не прате наш рад и активности, док је са осталим опозиционим странкама ситуација сасвим другачија. Драстичан пример је однос ТВ Лесковац према нашим активностима. Ова куђа веђ две године, поготово од прошлогодишњег јунског митинга српских радикала у Лесковцу, уопште не информисе јавност о нашем раду. То, наравно, само потврђује да су џуди из власти свесни праве опасности која им прети - то је СРС. Ми

смо с тога приморани да на сасвим другачији начин комуницирамо и контактирамо са грађанима лесковачке општине. Веђ две године одржавамо успешне трибине, а сада намеравамо да у ово предизборно време посетимо сто насељених места у Јабланичком округу па да на лицу места информисемо џуде о нашим старовима и циљевима и да истовремено чујемо шта они мисле и кажу.

Значи ли џо да су српски радикали сѓремни за изазов који се зове - локални и савезни избори?

Српски радикали су гаранџовано сѓремни и за савезне и за локалне изборе. Ја сам сигуран да СРС, без обзира на све ове ѓредизборне заврзламе, медијску блокаду, ѓриџиске на нас, иде у сусрет изборима знаџно ојачана.

Трибине које смо до сада организовали су изузетно добро посеђене. Сигуран сам да нам је популарност у народу веђа него рецимо 1992. године, јер се наши ставови по свим питањима свуда прихватају.

На који смо начин ојачани? Знате 1992. године када је СРС у великом успону маса џуди каријериста је нагрнула у наше редове. И да није било оваквог и оволиког атаковања на нас, ми би данас имали грдне штете од таквих џуди. Међутим, доста њих се разбежало, ко манастирске мачке, нарочито у време када је

било опасно, а уз то поносно и пркосно бити српски радикал - што је и данас. Компактност, јединство и снага СРС сада је немерљиво веђа неголи икада. Сви показатељи говоре да је популарност СРС у народу данас веђа него 1992. године. Ми смо сигурни да СРС има велике шансе да буде победник на новембарским изборима. Једино, то сигурно знам, јер стално комуницирам са џудима у нашем крају. Присутна је одређена доза страха код џуди. Неверење према српским радикалима нема, а све замерке које нам се упуђују резултат су неинформисаности, због медијске блокаде.

Тврдим да у југоисточној Србији СРС има изузетне шансе да победи из једноставног разлога што је ово подручје увек било патриотски расположено, а ми смо странка која у приоритету има решавање српског националног питања. О економској и социјалној беђи џуди на овом подручју да и не говорим. Социјалисти су рачунали, с обзиром на висок проценат гласова које су добијали овде, да могу максимално да стежу и да економски обогље грађане Лесковца и околине а да ови неће да им узврате на изборима. Тврдим да су се у томе преварили. Пре две године рецимо, у лесковачкој општини није било могуће да се чује неки негативни став или мишљење о председнику Србије и учинцима његове власти. Међутим, могу да кажем, у селу Богојевицу сам имао на трибини око 500 џуди, у неким селима по 200 - 300 џуди, и да готово није било човека а да се није негативно изразио о председнику Србије, поготову о СРС-у као владајућој партији. Економска беђа како радника и грађана у Лесковцу, тако и сељака у богатој лесковачкој котлини је толика да једноставно џуди данас мисле из стомака, а не из главе. Мислим да ту више нема делотворнијег утицаја ова медијска пропаганда, која прави Потемкинова села, која говори да теку мед и млеко, а живот је нешто сасвим друго.

Молим Вас да неџио више деџаља изнесете када је реч о изборним ѓрограмима СРС у оџшџинама Јабланичког округа.

УРБАНИЗАМ

Урбанистички план општине Лесковац битније не одступа по свом неквалитету и односу на планове за остале регије и

ГАРАНЦИЈЕ КОЈЕ СРС ДАЈЕ ГРАЂАНИМА ЛЕСКОВАЧКЕ ОПШТИНЕ

1. Лесковац - град и општина у коме ће функционисати правна држава;
2. Лесковац - текстилни центар Балџана;
3. Побољшање услова здравствене заштите за новац који грађани и сада одвајају за те намене;
4. Лесковац - без тзв. дивљих насеља - променом ГУП-а и равноправним учешћем свих грађана на конкурсима око додељивања плацева, а не као до сада када су атрактивне локације добијали моћници владајуће странке и њихови пријатељи;
5. Лесковац - лепши и чистији град;
6. Порука криминалцима и силеџијама свих боја: НЕМА ВАМ МЕСТА У ЛЕСКОВЦУ;
7. Сви који су опљачкали државне фирме биће приведени правди;
8. Повратак џуди у фабрике на своја радна места;
9. Сељацима гарантоване цене пољопривредних производа, минералних ѓубрива и средстава за заштиту биља, као и откупа тржишних вишкова;
10. Приватницима потпуна сигурност у пословању уз извршавање законом прописаних обавеза према држави;
11. Омогуђићемо измештање сточне пијаце са градског подручја. Гарантујемо да ће Лесковац бити водећа средина на плану индустријске прераде и финализације пољопривредних производа.

градове у Србији. Чињеница да су генерални, градски и општински урбанистички планови урађени кампањски не поштујући специфичности сваке регије, општине дошло се до ситуације да је стање у послератној изградњи Лесковца попримило катастрофалне размере. Од оваквог урбанистичког плана у општини Лесковац имали су корист само локални моћници и њихова ужа фамилија и лични пријатељи. Одузимајући плацеве и земљиште од приватних лица по багателним ценама (велико лесковачко насеље Дубочица, Солидарност, радничко насеље у Подварцу као и рушење старог лесковачког градског језгра-центар) локални моћници дошли су до великог новца ненадокнадивши у појединим случајевима ни десети део од тржишне вредности одузете имовине. Рушењем старог центра града Лесковац је изгубио свој предратни карактеристичан изглед што је проузроковало гашење великог броја заната по којима је Лесковац био препознатљив не само у Јужној Србији.

Да се тако нешто не би у будућности понављало предлог СРС је следећи:

- да се надокнада за одузету имовину исплати по тржишној важећој цени.

Градњом велике спаваонице насељу Дубочица одузето је хиљаду хектара плодне земље као и 80% уграђених стамбених објеката у послератном периоду и фабричких хала учињена је огромна штета у смислу одузимања плодне земље која је могла и може вишеструку материјалну добит да донесе грађанима Лесковца. Предлог СРС је:

- да измени урбани план за општину Лесковац у даљем временском периоду онемогући изградњу стамбених и фабричких објеката на плодним ораницама лесковачке котлине. Онемогућила би се градња такозваних дивљих насеља која онемогућавају изношење смећа као и нормално одвијање саобраћаја због ширине улице и градње тих објеката, ко је где хтео и како је хтео.

СРС би на подручју наше општине давањем повољних кредита за куповину грађевинског материјала као и ослобађањем истог од пореза на промет додељивањем колико је то у могућности да и приватни сектор узме учешће што неминовно доводи до мање цене коштања и изградњи стамбених објеката. Исти - једнаки услови за изградњу

и доделу плаца елиминисао би појаву градње дивљих насеља и проблеме који изградњом таквих насеља настају, грађани слободно могу да узму учешће на конкурсима додељивања плаца као и за куповину и набавку грађевинског материјала, поднети условима.

САОБРАЋАЈ

Стање у превозу грађана на подручју општине Лесковац битније не одступа у односу на неквалитет превоза грађана у другим општинама Србије. На подручју Јабланичког округа до сада је постојала само једна фирма-предузеће у друштвеној својини за превоз грађана - ЈУГ-ЕКСПРЕС.

Квалитет пружања услуга грађанима Јужноморавског региона пре десетак година можда је могао и да добије прелазну оцену. Међутим, у задњих шест-седам година квалитет услуга драстично опада због отимачина, пљачка, развлачење друштвене имовине је попримало катастрофалне размере тако да је Југекспрес доведен у положају да не само што неквалитетно обавља превоз грађана, него је доспео до тогалоног распада. Монополски положај који је Југексперс имао у послератном периоду допринео је да уз скупе услуге које је наплаћивао за превоз грађана и робе вршио и недовољан квалитет услуга, недовољно обраћања пажње на путника, после сваког мало већег снега велики делови како општине Лесковац, а још више и у другим општинама Јабланичког округа остајали су без саобраћајних услуга.

Неретко превоз путника није вршен благовремено и у одређеном временском периоду, тако да је велики број радних часова запосљених грађана изгубљен баш неадекватним услугама које су пружане само од стране Југекспреса.

Предлог СРС за побољшање квалитета превоза грађана како на подручју града тако и на приградским линијама огледа се у томе да се Југекспрес трансформише у приватно предузеће што би довело до смањења броја административних радника, а већа пажња би се посветила особљу које је задужено за опслуживања возног парка (механичари и остало техничко особље).

Омогућило би се да приватни превозници узму учешће на јавним конкурсима за преузимање

одређених линија у приградском саобраћају што би довело неминовно до конкуренције а што нормално проузрокује јефтинији превоз грађана као и квалитетније услуге у смислу чистоће возила, максимална љубазност у односу на путнике као и тачност поласка и доласка на одређено место. Тренутно на подручју општине постоји неколико приватних превозника са пар аутобуса који су имали грдних мука за добијање дозвола за рад. То је само почетак праве тржишне конкуренције јер је већ и овај мали број приватних превозника натерао велико друштвено предузеће да смањи цене превоза и побољша однос према путницима.

Приватизација Друштвеног предузећа Југекспрес је једини начин да се заустави пљачка, јевашлук и нерад а уједно побољша стандард радника.

СТАМБЕНЕ УСЛУГЕ

Град Лесковац има близу осамдесет хиљада становника стамбени фонд одприлике једна трећина били су станови у друштвеном власништву. Бригу о тим становима водило је Јавно комунално предузеће. Преласком стамбеног фонда у приватно власништво и даље се плаћају услуге за одржавање станова, поправка лифтова, димничарске услуге, одржавање зграда, али услуге које ово јавно предузеће пружа су испод сваког нивоа. Скоро да нема стамбеног објекта у Лесковцу где лифтови раде, а у центру града просто човек не може да прође испод терасе - балкона, јер прети опасност да му се део или читави балкон сруши на главу. Лесковац је буквално претворен у једну огромну депонију смећа. Смеће се одлаже свуда и на сваком месту због неблагоприятног одношења смећа дошли смо у ситуацију да важи за један од најпрљавијих градова у Србији.

Предлог СРС је да се омогући приватним лицима да пружају услуге грађанима у овој области да би грађанин био доведен у позицију - могућност избора предузећа која ће да обаве најквалитетније плаћени део посла тј. услуга.

Предлог СРС да се одношење смећа и димничарске услуге као и поправке и одржавање лифтова и зграда повери приватним лицима - право решење за садашњу нимало ружичасту слику нашег града.

Усвајањем оваквог решења дошло би се до позиције плаћања једног рачуна за све врсте услуга за одржавање града.

КОМУНАЛНА ИНФРАСТРУКТУРА

Привреда општине Лесковац поприма карактер колапса. Некада Српски Манчестер, текстилни центар Балкана због пљачке социјалистичких директора довео је град и грађане до просјачког штапа што је нормално проузроковало и довело комунално предузеће у позицију односно немогућност обављања послова из своје делатности. Драстично је опао ниво пружања комуналних услуга, грађани за плаћене услуге не добију адекватно одређен посао, а све то из разлога мањкања средстава за обављање комуналних услуга. Решења које нуди СРС:

- да држава и локална самоуправа узму обавезу и одговорност за комуналне услуге на свом подручју;

- требало би обавезно да се одвоји регулативна од оперативне функције;

- обављањем приватизације комуналних услуга тј. укључивањем приватних предузећа у обављање комуналних услуга добија се бољи квалитет услуга и мања цена истих.

ВОДОВОД И КАНАЛИЗАЦИЈА

Ситуација са снабдевањем водом у граду поприма алармантне размере у летњим месецима из једноставног разлога што средства која се путем самодоприноса убирају у послератном периоду нису користила у наведене сврхе већ су преливана у приватне џепове. Канализациони систем у граду је толико неквалитетно урађен да после сваке мање падавине кише долази до изливања исте.

Отпадне воде се без икакве контроле пуштају у реку Ветерницу због чега је мала Лесковачка река постала канал за оток прљавих вода. Све ово је могуће из једноставног разлога што се социјалистички директори немају кога ни чега да боје из разлога што никоме од стране надлежних органа не пада на памет да их позове на одговорност.

Да би се овакво стање поправило предлог СРС је:

- да се изврши контрола коришћења средстава прику-

пљених путем самодоприноса и виновници пљачке тих средстава адекватно казне;

Што се тиче нашег предлога око вођења тог дела посла садржао би следеће елементе: све врсте послова везане око опслуживања, развоз воде и осталих услуга пренео би се на приватне власнике што би неминуовно довело до већег квалитета услуга, а остале послове водила би локална самоуправа.

СИСТЕМ ЗА ДАЉИНСКО ГРЕЈАЊЕ

Услуге које пружа систем за даљинско грејање у Лесковцу сведене су само на ново насеље Дубочица. По квалитету услуга излишно је и коментарисати из једноставног разлога што су при наплати истих ревносни, а услуге се пружају од случаја до случаја.

Решења која нуди СРС иду у смеру преношења надлежности на локалну самоуправу, а да се остале услуге пребаце односно повере приватним лицима што неопходно доводи до квалитетније и брже услуге, а цене коштања истих биле би вишеструко мање.

АМБУЛАНТЕ

Што се тиче општине Лесковац не мали број насељених места или уопште нема амбуланти или је присутност лекара у њима веома ретка. Квалитет услуга који се пружа пацијентима, а којима се редовно одбија од и онако мале плате за такозвано бесплатно лечење је на ниском нивоу. Нељубазност медицинског особља због неадекватне надокнаде за рад у великом броју случајева узроковао је катастрофалне последице на оболеле грађане Лесковца, као и негативна кадровска селекција, начелници одељења у Лесковачкој болници и уопште могу да буду само чланови СРС-а, без обзира на стручне квалитете које поседују. Све ово доводи до незадовољства што се касније одражава на квалитет и пажњу коју медицинско особље пружа болесницима. Средства за лечење са којима располаже болница и амбуланте на подручјима Лесковца не задовољава ни минималне критеријуме. Примера ради болесник у Лесковачкој болници мора уз пиџаму да понесе и постелјину, пешкир, сапун и све оно што му треба за лечење, до недавно је морао да купује и лекове а неретко и сада. Све ове муке и проблеме које обични грађани

нашег града имају не важе за локалне моћнике, њихове рођаке и пријатеље. Они су увек добро примљени и пружана им је увек адекватна лекарска заштита.

Да би ови и овакви проблеми у здравственој заштити грађана били само ружна прошлост, потребно је да се дозволи приватна пракса, да би грађани за новац који одвајају за такозвано бесплатно лечење могли да употребе и плате услуге ономе ко ће да им пружи здравствену заштиту.

У насељима где нема амбуланти треба прићи њиховој изградњи.

Омогућавањем приватне праксе запослио би се велики број лекара у нашој општини, а уједно мрежа амбуланата проширила.

ОБДАНИШТА

На подручју града који броји 80.000 становника постоје недовољан број обданишта која ни изблиза не могу да приме сву ону децу којима је потребна нега и чување док су им родитељи радно ангажовани. Велика и густо насељена сеоска насеља у Лесковачкој котлини и не знају шта то значи обданиште. Да је потреба за обдаништима присутна говори чињеница да не постоји породица из тих сеоских насеља да један од родитеља није запошљен у лесковачким фабрикама, а други је целодневно ангажован на сопственом имању. Чињеница да се обданишта налазе само у државном власништву и монополски положај који из тога произилази, доводи до тога да је нега, брига и предшколско образовање деце на незавидном нивоу.

Стање може радикално да се поправи само ако се дозволи отварање приватних обданишта и упосли стручни кадар кога хвала Богу општина има, проблем локације и простора решио би се адаптацијом задружних домова по селима, а у граду коришћењем зграда које тренутно поседује локална самоуправа.

Примера ради просторије Месне заједнице. Материјал за адаптацију тих просторија био би ослобођен пореза.

Овај народ ако мисли да има будућност мораће више пажње да посвети младом нараштају, ко и како их и на који начин одгаја, једном речју много више пажње и средстава мора да се одвоји за правилан и несметан раст и развој деце.

УСТАНОВЕ ЗА СМЕШТАЈ СТАРИХ ЛИЦА

Наша општина има само један дом за смештај старих лица а да невоља буде још већа, он је једини на подручју читавог Јабланичког округа који броји приближно 280.000 становника. Нација смо која све више стари, све више сиромаша, све више је остављених и заборављених остарелих лица, којима је нега, смештај и пажња неопходна. Један једини дом са невеликим капацитетом ни приближно не може да реши тј. да прими све оне којима је смештај потребан, и овде су потребне везе да би се добило место у старачком дому, а чињеница да су пензије овдашњих пензионера испод републичког просека (пензионери текстилних фабрика), не могу да подмире трошкове смештаја у дому тако да имамо масовну појаву, где пензионери са ниским пензијама, умиру гладни и незбринути сами у својим кућама.

Отварањем приватних старачких домова, уз тржишну цену коштања смештаја, користила би лица са вишим примањима - пензијама.

А сви они са малим пензијама нажавши се у незавидном положају, не својом кривицом били би смештени у дому за смештај остарелих лица државног власништва.

НАРОДНЕ КУХИЊЕ

Ако је ком месту, ако је ком граду, потребна народна кухиња, и не смо једна, онда је то Лесковац. Од 30.000 запошљених грађана Лесковачке општине, 20.000 није примило плату 4, 10 а неки чак и 13 месеци. 80% житеља града Лесковца гладује, без обзира на далеко чувено лесковачко богатство у производњи поврћа и осталих пољопривредних култура. Тако да је неопходност отварања кухиње на подручју нашег града, више него потребна.

УСТАНОВЕ КУЛТУРЕ

Општина Лесковац позната је по томе што је донедавно давала бесплатне позоришне представе. У граду постоји КУД Абрашевић, у нека боља времена скоро сва већа предузећа имала су своја Културно-уметничка друштва. Због опште пљачке и осиромашења Лесковачке привреде, угашена су скоро сва културно уметничка друштва изузев

Абрашевић. Додуше и оно ради под отежаним условима и једва саставља крај с крајем. Некада смо имали три биоскопа, а данас повремено ради само један. Зграда позоришта у доста је руинираном стању, а у биоскопској сали је ризик уопште и ући. Једино је зграда музеја у доста пристojном стању, ваљда због тога што, без обзира на богату историјску прошлост Лесковца, 60% експоната лесковачког музеја чине примери из партизанске прошлости овога града.

О културном животу у сеоским насељима нема ни говора, јер се никакве приредбе и културне манифестације тамо и не одржавају.

Да би се овакво стање поправило СРС ће учинити све да се руиниране културне установе адаптирају, да се културни упосленици адекватно плате за ширење културе у нашем граду и општини.

Не мала културна прошлост Српског народа мора више, адекватније, чешће и на квалитетнији начин да се презентира грађанима Лесковца.

ЕКОЛОГИЈА

Богата Лесковачка котлина како знамо ми Лесковчани да кажемо: може и татка да роди, уз примерено залагање овдашњих житеља, на својим плодним њивама, може и да храни не само Лесковац, него и велики део данашње земље Србије. Небрига локалних моћника (социјалистичких директора) у смислу испуштања отпадних непречишћених вода свуда и на сваком месту, а поготову у рекама које секу лесковачку котлину Ветерница, Јужна Морава и Јабланица, немилице и система-тски загађују плодне лесковачке оринице. Велики број димњака Лесковачке индустрије без филтера за пречишћавање отпадних гасова, довеле су до масовне појаве оболења дисајних органа грађана Лесковца, а наводњавањем башта и ориница из загађаних река, и подземне воде нису у бољем стању, па стога добијамо некавалитетне пољопривредне производе, што се даље манифестује на здравствено стање свих оних људи који су у прилици да користе те пољопривредне производе.

Предлог СРС је да се законским путем онемогући испуштање отпадних гасова и вода из постојећих фабрика, а да се

новоизграђеним не да дозвола за рад ако немају филтере.

Изградњом савремене депоније смећа спречило би се одлагање и растурање смећа свуда и на сваком месту, што онемогућава ширење заразних болести.

Санирањем дивљих насеља и обраћања веће пажње него што је то случај до сада, учинили бисмо та насеља примеренија за нормалан људски живот.

Обратили бисмо више пажње на тзв. дивља насеља и људима тих насеља учинили живот подношљивим.

ПИЈАЦЕ

Две зелене пијаце и једна сточна колико их има град Лесковац не задовољавају потребе које овај град има, примера ради велико стамбено насеље Дубочица нема пијацу. Зелене пијаце на Нишкој улици и аутобуској станици не задовољавају ни минималне хигијенске услове, санитарне, а и у задњих неколико година претворене су у бувље пијаце. На тим пијацама заједно се продаје прехранбена роба, роба металне и електроопреме, пољопривредни производи, стари одевни предмети, једном речју све и свашта. Овакав начин продаје на Лесковачким пијацама у огроман проценат нечистоће и прљавштине изузетно погодује ширењу епидемија и зараза. Локалним моћницима искључиво је стало да дебело уновче продају локација на пијацама пошто су међусобно поделили најбоље плацење као и рекетирање при издавању тезги. Сва прехранбена роба сир, кајмак, млеко, продају се на отвореним тезгама што је подложно нападу разних бактерија, уз велики ризик за преношење различитих болести. И у овом случају, монопол држи јавно комунално предузеће, које се стара о одржавању, издаји локације за локале, киоске и тезге што узрокује напред наведене неправилности - деформације.

СРС побољшање у овој области види у приватизацији пијаце чиме би се одржавање и услуге подигле на задовољавајући ниво. Хигијена би била доведена на већи степен, тј. онако како треба и мора да буде јер се ради о продаји животних намирница за исхрану људи. Монопол који сада држи јавно комунално предузеће тј. неокомунистичке газде био би ускраћен, самим тим би сви

грађани били стављени у исти положај око добијања локација и тезги. Због правилно убраних средстава буџет локалне самоуправе био би попуњенији него што је то случај сада, једино би џепови социјалистичких босова били празни.

ЗЕЛЕНЕ ПОВРШИНЕ

Сиромаштво у погледу зелених површина карактеристика је углавном свих градова Србије по чему ни Лесковац битно не заостаје. Град од осамдесет хиљада становника има само један пристојно уређен парк у центру града, док је стари парк на Хисару Девет Југовића парк искључиво у сећању старијих грађана овога града. Такозвани Спомен парк херојима Јабланичког округа код Светоилијске цркве једноставно је обрастао у шикару, а један део се користи и за одлагање смећа. Као што се види небрига о зеленим површинама у овом граду царују.

Предлог СРС је да се примерено величини град обогати зеленим површинама, а садашњи паркови очисте и уреде.

Пружањем могућности приватним лицима да одржавају паркове наш град би добио лепши и племенитији изглед, а деца и остарела лица имали би пристојно место за шетњу и одмор. Култура одржавања паркова, њихово оплемењивање, као и култура понашања становништва мора да се доведе на виши - цивилизованији ниво.

ЛОКАЛНИ ПУТЕВИ

Одржавање локалних путева и улица у граду као и понасељеним местима општине Лесковац осим главне улице у Лесковцу може слободно да се каже да и не постоји. И на двадесет метара од главне улице у Лесковцу имамо неасвалтираних улица, или захваљујући оставштини Турака одређени број је још под калдрмом. У зимским временским периодима често ни улице у граду нису проходне, срећа је само што у задњим годинама временски услови су нам наклоњени, нема већих падавина, па застоја у саобраћају углавном из тих разлога има у мањем обиму. Богата и велика сеоска насеља у Лесковачкој котлини у 90% случаја и даље немају асвалтиране улице, а о расвети и да не говоримо. Њихове муке и проблеми настају код прве падавине снега и

обилније кише. Семафори углавном функционишу у центру града, а у осталим деловима или их нема, или не раде. Сав овај јавашлук произилази из монополског понашања комуланог предузећа за одржавање саобраћајница, улица и расвете, а што све може да се превазиђе приватизацијом.

ПАРКИРАЊЕ

Паркирање у нашем граду одвија се углавном на тротоарима и на једном малом делу простора иза Београдске Робне куће у центру града. Због неуређености места за паркирање локална самоуправа губи знатан део средстава за допуну буџета, а паркирање возила на тротоарима неминовно доводи у опасност шетаче нашег града. Да би се овакво стање поправило неопходна је изградња места за паркирање да се одреди цена паркирања возила чиме би се садашњи хаос у паркирању возила довео у нормално стање.

ПОЉОПРИВРЕДА

Плодна Лесковачка котлина, са вредним и искусним сељацима у узгајању разног поврћа и свих врста пољопривредних култура, као и добрим условима за наводњавање, може и мора у много већем обиму да производи храну. Однос власти према селу и пољопривреди у послератном периоду углавном се сводио на експлоатацију села и сељака, а село је углавном служило за амортизацију социјалних тензија - јефтине храна уз мало или ни мало улагања од стране државе. Уништавањем села уништена је породица онакву какву је Српска нација имала (компактна, економски независна са већим бројем чланова) таква Српска сељачка породица могла је на својим плећима да изнесе бремене великих ратова Балкански, I и II Светски рат и све издржи у економском и физичком погледу, а уз то и да сачува традицију Српског народа и Српске вере и културе. Послератна отимачина - конфискација земље, откупи и несигурност која је пратила сељака довела је до масовног одласка људи из села у градове тако да имамо већи број брдско-планинских села без домаћинства. Највећи проценат земље у нашој општини у приватном је власништву. Лесковачка општина има

два пољопривредна комбината ПИК ТОМА КОСТИЋ и ПИК ВУЧЈЕ. ПИК ВУЧЈЕ ни изблиза не ради онако како се то презентира преко државне лажовизије. Од наводно три хектара колико овај комбинат има земље у стварности је сасвим другачије, јер овај комбинат има нешто мање од 300 хектара, овако увећан број хектара уствари само служе овдашњем директору за узимање кредита да би новчану масу за 2.700 хектара стрпао у сопствене џепове и тим новцем купио себи прво магистарску, а затим и докторску титулу, наравно обезбедивши себе и своје потомке у финансијском погледу. У овом комбинату месецима радници не примају плате а и када приме добијају по пар стотина динара, врећу брашна и неколико тегли паприка или краставаца. Стање у другом пољопривредном комбинату - ПИК ТОМА КОСТИЋ је још алармантније, јер осим пекаре у другим погонима се ништа не ради због опште пљачке и развлачења државне имовине.

Предлог СРС за побољшање и решавање нагомиланих проблема у пољопривреди је следећи:

- враћање одузете земље сељацима;
- ПИК ВУЧЈЕ и ПИК ТОМА КОСТИЋ у првој фази подржавати а у другој продати на тржишту по тржишној цени, а од узетог новца изградити погоне за производњу готових прехранбених производа пошто се у садашњим фабрикама то ради у недовољној мери;
- држава се обавезује да откуп вишкова пољопривредних производа са унапред гарантованом ценом;
- изградња система за наводњавање из река Јабланице, Јужне Мораве и Ветернице као и довршити акумулациони систем Барје, који се гради као Скадар на Бојани због велике пљачке средстава узетих за изградњу овог система;
- оживљавање брдско-планинских села, због могућности производње здраве хране, узгоја стоке...

ИНДУСТРИЈА

На подручју Лесковачке општине постоји разноврсна индустрија са 35.000 запошљених радника. Доминантна индустријска грана у нашој општини је текстилна због традиције која је дуга више од једног столећа. Уз текстилну

индустрију постоји и хемијска индустрија, прехранбена, машинска, дрвна и др. У послератном периоду у време братства и јединства бројне фабрике наше општине пресељене су у Хрватску, Словенију и Босну. Комунистичка елита наше општине несебично је делила фабрике западним републикама да би се додворили политичком врху комунистичке Југославије. Због таквог вођења економске политике као и лоше кадровске политике Лесковачка текстилна индустрија остала је на полупроизводима (израда штофа без савремене конфекције). Због велике похаре и пљачке осим радника Здравља у осталим предузећима плате се не примају месецима а у не малом броју предузећа годину или две.

Наш предлог за побољшање стања у лесковачкој привреди и враћање Лесковца на првом месту индустријске развијености у држави, онако како је то било у предратном времену, када је Лесковац био индустријски центар Краљевине Југославије.

Све фабрике - предузећа у првој фази подржавати, а у другој на тржишту по тржишној цени продати. За узети новац од продатих фабрика изградити нове погоне. Изградити фабрику за израду одевних текстилних предмета савременог типа - тешка конфекција.

Због великог пољопривредног потенцијала изградити модерну фабрику прехранбених производа чији ће производи наћи место на пробирљивом западном тржишту.

Оспособити фабрику пољопривредних машина - ЛЕМИНД.

Отварањем нових погона од новца узетих продајом постојећих државних фабрика запослио би се велики број незапошљених лица са подручја наше општине. Тренутно на Лесковачком заводу посао тражи 20.000 људи свих квалификационих структура. Запошљавањем ових људи стандард грађана Лесковца и наше општине значајно би порастао.

ВЕРСКЕ УСТАНОВЕ

Непроцењиви значај који Српска Православна црква има у историји Српске нације и државе као и наш однос као националне странке према овој верској и културној установи обавезује нас да јавно искажемо своје огорчење и неслагање у односу неокомунистичке власти према Српској

Православној цркви. Верски објекти Српске Православне цркве због јачине комунистичке власти на овим нашим просторима (Лесковац до недавно центар комунизма Србије) узроковао је да су верски објекти у изузетно руинираном стању, а да су у појединим насељима доведени до тачке рушења. На овим нашим просторима једино градска и Светоилијска црква могу одприлике да добију позитивну оцену о свој тренутном изгледу. Притисак и репресија комуниста у задњих педесет година над грађанима Лесковца довео је до тога да је веома мали проценат људи верски образован, и да мало или нимало познаје историју, значај и вредност своје цркве. Сиромаштво које влада у нашем граду и немогућност обнављања традиције задужбинарства, ктиторства успорава обнову постојећих верских објеката.

СРС има намеру да се по свим насељеним местима где не постоје верски објекти - цркве локација да бесплатно, да се грађевински материјал изузме од опорезивања, а да се нацртни-проектни црквеним великодостојницима дају бесплатно. Омогућавањем слободе вероисповести повратио би се морал и достојанство Српске нације.

Враћањем одузете манастирске и црквене имовине црква би дошла до значајног дела средстава за несметани рад и ширење духовне мисије међу духом осакаћене браће Срба и Српкиње комунистичком идеологијом и атеистичким учењем.

Избори су увек били љрилика за сиварање коалиционих блокова. Било је иницијатива и о великој коалицији чешири љарламеншарне сивранке у Србији, али ништа од шига. Зашишо?

Ми смо највећа опозициона странка у Србији и као најозбиљнија политичка снага први смо учинили предлог за коалицију парламентарне опозиције у Србији. Изгледа, међутим, да смо заправо само ми и стварно желели ту коалицију.

Ево предлога споразума СРС о јединственом предизборном наступу парламентарних опозиционих партија у Србији и Југославији, који није прихваћен од стране осталих опозиционих странака:

1. Парламентарне опозиционе политичке партије - Српска радикална странка, Српски покрет обнове, Демократска странка и Демократска странка Србије - споразумеле су се о заједничким настојањима и активностима да демократским путем промене власт у Србији и Југославији и оборе режим Социјалистичке партије Србије, Демократске партије социјалиста Црне Горе, Југословенске удружене левице и Нове демократије који упропашћава нашу отаџбину.

2. Српска радикална странка, Српски покрет обнове, Демократска странка и Демократска странка Србије свечано

Са славе Свеиша љри Јерарха

се обавезују да никада и ни под којим условима неће прихватити да уђу у коалицију са Социјалистичком партијом Србије, Демократском партијом социјалиста Црне Горе, Југословенском удруженом левицом или Новом демократијом, нити гласовима својих посланика омогућити сада владајућим странкама формирање нове владе после избора.

3. Потписници споразума гарантују да никада гласовима својих посланика неће омогућити усвајање ниједног законског пројекта или политичке иницијативе социјалиста и њихових коалиционих партнера.

4. Грађанима Србије скрећемо пажњу да актуелни режим намерно подстиче формирање минорних странака како би што већу забуну на опозиционој сцени изазвао, као и да би се по природи опозициони гласови партија које не освоје цензус након избора највише социјалистима преливали, па апелујемо да се на наредном изборном суочавању уопште не гласа за мале ванпарламентарне странке. Са своје стране истичемо да ништа нећемо учинити што би помогло малим странкама да се одрже на политичкој сцени.

5. Изражавамо своју одлучност да бојкотујемо рад и савезног и републичког парламента све док се поново не уведу директни телевизијски преноси свих скупштинских седница и опозиционим странкама не врате отети посланички мандати, односно не приступи стриктно по одредбама важећих изборних закона.

6. Обавезујемо се да међустраничке расправе водимо у толерантном духу и избегавамо било какве међусобне сукобе док не победимо социјалисте.

7. Уколико се не промене изборни закони на предстојеће изборе за савезне и републичке посланике излазимо са посебним страначким листама. Ако социјалисти наметну већински изборни систем истакнућемо заједничке кандидате наших странака, а број кандидатура ћемо распоредити сходно резултатима постигнутим

на претходним изборима.

8. С обзиром да режим располаже практично неограниченим новчаним средствима које у кампањи немилице расипа, а да наше странке непрекидно имају велике проблеме у финансирању политичких активности, одустајемо од емитовања било каквих пропагандних телевизијских спотова који су, иначе, најскупља ставка у предизборној кампањи, а народу остављамо да сам закључи одкуд владајућим странкама толико новца за њихову пропаганду.

9. Споразумели смо се да наше странке обезбеде заједничку контролу изборног процеса како би се спречиле све злоупотребе и фалсификати којима је режим често прибегавао на ранијим изборима.

10. Српска радикална странка, Српски покрет обнове, Демократска странка и Демократска странка Србије ће одмах приступити изради минималног предизборног програма, а у случају изборног успеха приступити формирању коалиционе владе чији ће састав бити пропорционалан броју освојених посланичких мандата.

Овај споразум свечано потписујемо у присуству Његове светости Патријарха српског господина Павла, као врхунског моралног ауторитета српског народа, и на Светом јеванђељу се закљичемо да од његових одреби нећемо једнострано одступити.

Странке потписнице изражавају спремност да на сличан начин регулишу сарадњу са опозиционим парламентарним политичким партијама Црне Горе.

Од 1993. године када је отприлике дошло до неког договора парламентарних опозиционих странака, све што би се договорило брзо је пропадало. Само смо ми српски радикали доследно остајали при договорима. Подсетио бих на договоре око паралелног парламента, затим на све оно што се догађало у Скупштини, око пада Студија Б -

нико живи, осим нас, није био доследан. 1994. године СРС и две демократске странке су имале коалицију на локалном нивоу. Било је поновљено неколико десетина избора у изборним јединицама на локалном нивоу, а систем је био следећи: у првом кругу све три странке дају кандидате, у другом кругу подржава се онај кандидат који буде прошао са социјалистима. То се показало као изузетно ефикасно, јер су социјалисти само у једном случају изашли као победници. Старо је правило да се екипа која, односно метод који побеђује не мења. Ми смо рачунали да се тај принцип примени и на републичком и на савезном нивоу. Зашто су две демократске странке одустале питање је које треба њима упутити, али мислим да нико осим СРС на овим нашим просторима и нема озбиљну намеру да се ухвати у коштац са владајућом странком. Да је то тако показује и притисак СПС-а на нас српске радикале. И шта се сад догађа? Кренула је једна кампања СПО-а против нас. Пошто су медији блокирани, ми нисмо били у могућности да народу објаснимо наше ставове о коалицији. Реч је о томе да је коалиција по нама могућа само између 4 парламентарне опозиционе странке. Пошто смо увидели да од коалиције неће бити ништа, донели смо одлуку да на изборе идемо самостално.

Овај изборни закон које су донеле владајуће гарнитуре у Србији и Црној Гори, разбио је бирачко тело у Србији на 29 изборних јединица. Учињено је то из следећих разлога: властодршци знају да је СРС у великом делу Србије по рејтингу равна њима или испред њих. Свесни су, такође, да је политика коју су водили последњих година велеиздаја - пад РСК, пад великог дела РС, издајнички акт Слободана Милошевића у Дејтону итд. Распарчавањем Србије на 29 изборних јединица, манипулацијама којима су они вешти јер их чине већ 50 година, властодршци покушавају да опет добију већину.

То, међутим, може да буде и двосекли мач, јер по овом изборном закону први добија много, други нешто, док трећи ништа.

Ја сам сигуран да ће у великом броју изборних јединица први бити српски радикали, јер је немогуће да власти која је живош у Србији учинила безперспективним, која је починила велеиздају, признала Македонију као државу одвојивши Србе од јединог балканског пријатеља Грка, власти која је поништила хиљаде жртва у балканским рајовима и још много, много шог, ојет добије прилику да влада. Они власти држе из једног јединог разлога шито у рукама имају средства информисања којима обмањују људе. То им све мање успева. Једино им је преостало заспрашивање људи. То иде у смислу да су српски радикали рајно-хушкачка странка, да ће они српски народ увести у рај са чиставим светом и да је боље имати по комад хлеба и миран сан и неки назови живош него ићи у рај.

Међутим, ситуација са СРС није таква. СРС јесте учествовала у ослободилачком рату у западним српским земљама, нама је то била патриотска обавеза и дужност. Камо среће да смо ми владали Србијом, сигурно се не би догодила ова срамота око пада РСК, не би доживели економски крах и понижење.

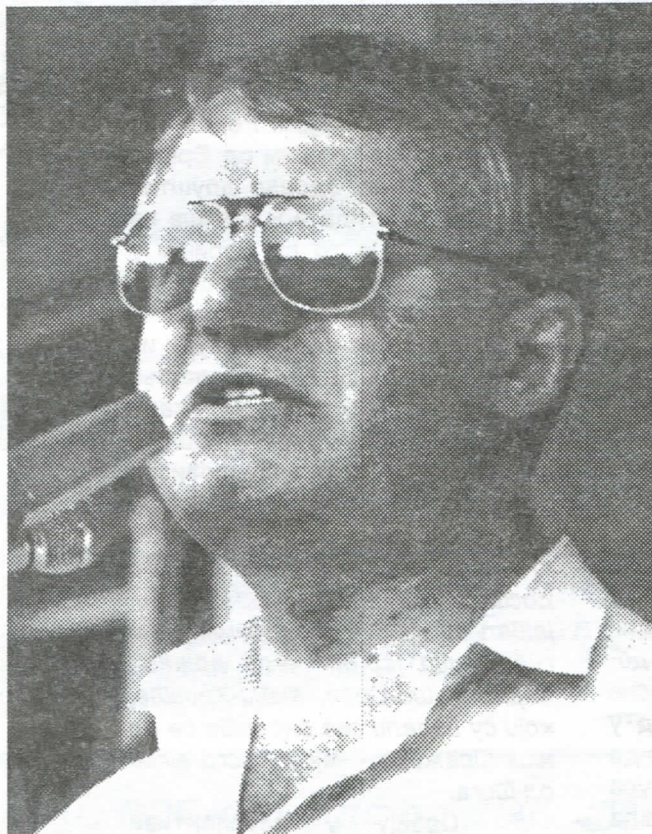
После довођења 70.000 НАТО војника у Босну, 30.000 у Албанију, 10.000 у Македонију, ми српски радикали смо свесни да немамо сада могућности да војнички вратимо отете српске територије. Предстоји нам политичка борба и чекање да Русија стане на сопствене ноге, чиме ће однос снага у свету бити промењен.

Актуелни режим је дао 2/3 српских простора не добивши ништа. Измишљене су неке нове нације, ми Срби смо без државе,

химне, заставе. На Олимпијским играма у Атланти једина смо држава чији су грађани на спортиским теренима носили три врсте заставе. Да је овај режим решио да нам поново креира братство-јединство видело се и из једног детаља у Атланти који је можда многим промакао, а реч је о изјави Владе Дивца - кошаркаша светске величине, којом он поздравља све Србе у Србији и РС. Већ у Дневнику 2 РТС-а ова изјава је исечена што значи да у овој земљи Србији и даље није могуће да се човек изјасни, односно да потенцира оно што јесте.

И то су моменти који дају велике шансе СРС на изборима. Сигуран сам у победу на савезном нивоу. Учинићемо велике напоре да барем у окружним центрима узмемо власт и на локалном нивоу.

Пошто је актуелна власти многе ствари у политици, економији и другде довела до ајсурда чини се да су бирачи изгубили вољу за било чим. Власти држице пак шврде да је народ задовољан влада-

Др Војислав Шешел на митингу у Лесковцу

јућом паршијом и да нема жеље за алтернативним политичким програмима. Што Ви о шоме мислите уколико пре шито српски радикали желе корениће промене од којих, како се шврди, у народу шитоје дозе ствараха. Како неко рече: људи више воле лошу извесност него било како добру неизвесност.

Мислим да је извесно да у Србији постоји само једна опозициона странка а то је СРС. Остале опозиционе странке ја више не прихватам озбиљно, јер чине све да актуелној власти продуже владавину. Чини ми се да је превид, или привид да су грађани данас у некој врсти апатије. Они јесу збуњени, ја то добро знам, јер немају довољно информација. Све ћемо учинити да грађанима Србије, поготово ми овде у медијски блокираној јужној Србији одемо од села до села (то и чинимо) и да људима објашњавамо шта то СРС намерава.

Знате шта, можда је и привид то што нема више оног еуфоричног стања из 1991. и 1992. године. Па ми смо после 50. година имали нешто ново, народ је масовно хрлио из једне у другу странку, све је то за нас било ново, сви смо хтели нешто да пробамо и када се видело да је бити у опозиционој странци мало шкакљиво, онда су многи почели да се хладе. Остали су они прави. Боље је имати 100 правих него 10.000 оних који то нису.

Сигуран сам да су људи сада у много већем проценту за промене. Дилема је - коме дати поверење? Аргументи су на страни СРС. Доласком на власт ми нећемо примењивати никакве лакировке или ићи у неке благе закрете. Тако не би смо помогли нашој држави која је доведена до безизлаза пљачком и велеиздајом

Ово је изузетно криминализовано друштво. Ако бих се афористички изразио

рекао бих следеће: Улесковачком крају криминал нема шансе - све је инкриминисано. По добијању власти први и превасходни задатак СРС биће стварна борба против криминала. Ми смо озбиљни људи, нас не интересује лично благо-стање. Ставићемо се у службу свога народа.

Циљ социјалиста се зна то је њихово лично богаћење. Морам да поновим: не постоји ниједан министар, ниједан директор тзв. друштвеног предузећа, ниједан председник општине, а да није неколико пута увећао своје богатство, док је народ у све дубљој бедности и сиромаштву. То са нама српским радикалима није могуће, јер смо ми странка из народа. Такви смо одувек од самог формирања крајем 19. века наше чланство и људи који воде странку су из народа. Структура нашег чланства одговара структури живља Србије. Ми нисмо елитистичка странка.

Господине Младеновићу, почешо су српски радикали од стране владајуће партије иде-ншификовани као рајски хушкачи. Истицано је да ће нестати пресланком раја. Рај је преслао. Српски радикали још увек постоје, раде, спремају се за изборе. Како то објашњаваће?

Једноставно. Већ сам рекао, СРС чине људи који имају за циљ стварање јединствене српске државе на српским етничким просторима. Тврдња да ћемо ми не-стати са политичке сцене када буде престало ратовање, јер смо ми наводно странка која зна само да ратује и ништа друго, јесте глупост. То је у пракси потврђено.

У Статуту наше странке и стоји да смо ми сви ратници онда када то треба српској нацији, али смо и политичари, мајстори, доктори, инжењери и корисни грађани земље Србије. Народ у Србији и Југославији је схватио да је СРС најздравији део корпуса српског народа и ми никада нећемо престати да будемо попу-

ларни у народу.

СРС има будућности зашто није у будућности има и српски народ. У великим дешкоћама у својој бурној историји српски народ се дешко одлучивао за промене. Зашто није то мудар народ, он чека, мери и када одмери он зна шта је учинио. Ја сам сигуран да је 6 година, колико је вишестраначког живота у Србији прошло, довољно времена да српски народ јачно зна ко је ко на политичкој сцени ове земље.

Једина смо странка која је дала народу на увид свој програм у 100 тачака штампан у 120.000 примерака. И то говори да нам није стало до голе власти ради ње саме.

И за крај, господине Младеновићу, како Ви видите Србију данас, а какву би сте желели да је видите сутра?

Србија данас је држава која не постоји. То је држава која је издата од актуелног режима, боље речено од једног човека, то је земља за коју се чини да нема перспективе. Нема је, наравно, ако и даље остану они који су ову земљу унесрећили. Србија је данас земља расељених људи. То је земља грађана који не могу да саставе крај с крајем. Рекао бих да је владајући режим од Србије начинио толико здраво друштво да се ни од стида у њој више не црвени. Тако је то са Србијом у којој владају комунисти и ако би овако остало постали би смо изоловано острво где би људи из света долазили да виде последње Мохиканце, или комунисте - како хоћете. Ја сам уверен да то актуелном режиму неће поћи за руком.

Ми јесмо у нашој историји губили рајове, али је то било на достојанствен начин - јер је непријатељ био јачи, у овом времену смо губишници јер на челу државе имамо анти-Србе, анти-Христе, који су издали све оно што се од њих тражило - чак и много више од тога.

Србију у перспективи

видим онако како то пише у Програму СРС. Не онако како многи ЕУРОПЕЈЦИ кажу и желе. Ми хоћемо онакву Србију каква нама Србима одговара. Са запада треба да пресликамо само економски систем, све друго биће наше - аутентично. Србија у Европи и свету - ДА, али достојанствено, не Србија на коленима и која бауља. Хоћемо усправну Србију - каква је увек била. Видим Србију као демократску државу и са једним председником, једним Парламентом у којој ће права и обавезе бити иста за све грађане. Желимо Србију у којој живе национале мањине са свим правима и обавезама онако како је то уређено у развијеним европским земљама.

Ако бих говорио о неком узору, онда мислим на Србију каква је била пред балканске ратове када су радикали владали овом земљом у време Краља Петра I са једном од најчвршћих валута. Али не зато што то политичка власт тако хоће, него на бази економске моћи.

Србија ће успети зато што има паметне и вредне људе. Србија има кога да бира и да буде сугурна да је српски радикали неће обманути, јер СРС и овде, на југу Србије, има одане, добре, темељне и моралне људе.

АФОРИЗМИ

"БАЛКАНСКО БУРЕ" је још увек љуно баруша.
У њему нема лисица за ДИОГЕНА.

Толико смо здраво друштво, да и од сицида
више не црвенимо.

У лесковачкој привреди - једина свећла
шачка је - ЦРНО ТРЖИШТЕ !

Криминал у лесковачком крају нема шансе.
Све је инкриминисано !

Познаји слоган ТАКО ТРЕБА, у лесковачком
крају је добио љраво значење: ТАКО НАМ И ТРЕБА

Онај свећ има љакао, овај - Јужну Србију !

Без радикала се не може ни у хемији.

Декарт рече: "Cogito ergo sum" (мислим дакле
љосијум). Госиода из СПС-а, шакође имају свој
кредо: Крадем - дакле љосијум!

Госиода из СПС-а шврде да знају шша хоће,
али народ више незна како ће!

МИТИНГ

СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ГОВОРЕ:

Др Војислав Шешељ

Томислав Николић

Славиша Младеновић

У ЛЕСКОВЦУ, 1. X 1996. У 17 САТИ

ПЛАТО ДОМА МЛАДИХ

ГЛАСАЊЕМ СРПСКИХ РАДИКАЛА

ГЛАСАТЕ ДА ЛЕСКОВАЦ ПОНОВО БУДЕ

ТЕКСТИЛНИ ЦЕНТАР БАЛКАНА